LEGILE MARILOR PERFORMANȚE

(Urmare din pag. 1)

teristice acestui sport. Mai sînt încă exprimate, chiar printre specialiști, multe păreri false și dăunătoare, susținîndu-se incompatibilitatea regimului de antrenament al jucătorului de fotbal cu antrenamentul atletului (intensitate, durată etc.) sau al handbalistului.

Valabilitatea absolută a cerințelor generale ale activității de performanță, în toate domeniile sportului, a pus și în fotbalul nostru problema eliminării definitive a acestor opinii retrograde. Pe această cale, în plină frămîntare pentru redresare și după încheierea unei etape de activitate, se pot enunța cîteva observații legate de modul în care fotbalul aderă la acest statut nescris al marilor rezultate de prestigiu. Urmărind într-o perioadă destul de îndelungată activitatea de pregătire la o serie de secții cu echipe divizionare (seniori, tineret și juniori) și analizînd confruntarea directă dintre noile cerințe ale instruirii și procesul de integrare al acestora în viața jucătorilor și a echipelor, trebuie să recunoaștem că incertitudinea îmbunătățirii substanțiale, în următorii 4—5 ani, a activității de performanță se menține în continuare.

Prima observație, de loc îmbucurătoare, vizează marea contradicție ce se menține între indicațiile și îndrumările privind perfecționarea antrenamentelor și calitatea acestora din urmă.

Pînă în prezent, din observațiile noastre, numai la trei echipe din divizia A (U.T.A., Universitatea Craiova și Universitatea Cluj) s-a realizat o oarecare apropiere de nivelul cerințelor moderne de pregătire.

Printre alte deficiențe, se evidențiază lipsa deprinderii practice, a majorității antrenorilor noștri, de a aplica metodica modernă de antrenament. Dacă ținem seama de faptul că cea mai mare parte a elementelor tinere, de perspectivă, „scapă" de pregătirea intensă, indispensabilă pentru confirmarea valorii în următorii ani, nu putem avea nici un motiv de liniște privind viitorul apropiat.

O situație unică, surprinzătoare, rezultă din modul inadmisibil în care sînt folosite cadrele tinere de antrenori cu pregătire superioară, cei ce au dobîndit tocmai esența muncii de performanță: deprinderea practică a aplicării metodelor noi de antrenament. Un număr mare de asemenea cadre sînt dirijate, paradoxal, spre activități teoretice, de cercetare metodică, documentare etc. (Un exemplu elocvent îl constituie slabul aport practic pe care îl aduce catedra de fotbal a Institutului pentru Educație Fizică și Sport, unitate de o valoare recunoscută, dar complet nesolicitată și nestimulată în acest sens).

Motivîndu-se această orientare ca fiind dictată de lipsa de experiență a antrenorilor tineri (adevărul este că, de multe ori, sub poleiala experienței îndelungate se ascunde empirismul și incompetența), se aduce un real prejudiciu efortului de îmbunătățire a fotbalului nostru.

Fotbalul de performanță are nevoie în noua sa conjunctură, atît de complexă, de practicieni valoroși, cu pregătire superioară, capabili să asigure îndeplinirea obiectivelor instruirii. Acest lucru nu poate fi dobîndit în viitor decît prin promovarea cadrelor tinere, bine selecționate și îndrumate.

Un alt aspect foarte important care, în condițiile actuale, a atins, indiscutabil, preocupările de vîrf ale tuturor factorilor îl constituie profilul moral-educativ al jucătorului fruntaș. Este capitolul la care raportul dintre cerințe și realitatea manifestărilor apare ca total nefavorabil pregătirii sportive de performanță. Numeroase abateri de la viața sportivă, încălcări flagrante ale conduitei pe teren, subestimarea obligațiilor sociale sau profesionale, se fac simțite în toate echipele noastre de fotbal. Lipsa de fermitate și eficiență a măsurilor preconizate de conducerile unor secții cu echipe divizionare a făcut ca numărul și gravitatea abaterilor săvîrșite de jucători să crească în ultimul timp. Un mare pericol îl reprezintă actele de indisciplină săvîrșite de jucători tineri și foarte tineri. Dacă pînă acum cîțiva ani, în rîndul speranțelor nu se comiteau abateri grave repetate, în ultimul timp, această tristă realitate — alterarea morală a unor elemente din tînăra generație de jucători — se face serios simțită.

Cum mai poate fi materializată în performanțe pregătirea intensă a acestor elemente, unele de valoare certă, dacă pierderile de energie fizică și nervoasă depășesc gradul de acumulare?

În asemenea condiții, cum pot fi justificate importantele mijloace materiale și tehnice consumate pentru realizarea mult dorită a saltului calitativ al acestei discipline?

Evident, se simte nevoia unor măsuri radicale, urgente, care să oprească ferm scurgerea fără randament a acestui torent de bunuri materiale, muncă, speranțe și frămîntări. Avînd în vedere dificultatea problemei (schimbarea mentalității despre pregătire și chiar a concepției despre viață), cluburile și asociațiile trebuie să înceapă această acțiune neîntîrziat, intransigent, deoarece altfel orice măsură tehnică sau de organizare devine ineficace.

Iată, pe scurt, cîteva aspecte ale realității actuale, a căror rezolvare deplină reprezintă o condiție obligatorie a muncii de performanță. Înainte de a încerca adoptarea unor elemente de natură tehnico-organizatorică din țările cu fotbal avansat, trebuie, necondiționat, să punem bazele unei pregătiri superioare și a unei morale sportive desăvîrșite, caracteristici principale ale fotbalului de mare performanță.

„CUPA 30 DECEMBRIE" ÎN JUDEȚUL TELEORMAN

Ediția din acest an a „Cupei 30 Decembrie" la fotbal, organizată în județul Teleorman, s-a bucurat de participarea a opt echipe.

În finala competiției, disputată săptămîna trecută la Tr. Măgurele, echipa locală *Chimia* (divizia C), cu atacantul *Maican* în vervă deosebită (autor a 3 goluri), a învins cu 6—2 pe Unirea Traian (din campionatul județean, categoria I).

VIOREL NICULESCU — elev

ÎN OBIECTIV, ECHIPA NAȚIONALĂ DE JUNIORI

La încheierea sezonului competițional, redacția s-a adresat antrenorului federal Gh. Ola, responsabilul echipei reprezentative de juniori a României, cu rugămintea de a informa pe cititorii noștri în privința pregătirilor pentru turneul U.E.F.A. care — după cum am mai anunțat — se va desfășura în primăvara lui 1969 în R. D. Germană. Antrenorul echipei naționale de juniori a răspuns solicitării noastre, încredințîndu-ne spre publicare rîndurile următoare, pe care le înfățișăm fără nici o intervenție de profunzime.

ARE CUVÎNTUL ANTRENORUL FEDERAL GH. OLA

Datorită specificului muncii cu juniorii și, în primul rînd, al limitei de vîrstă impusă de regulamentul U.E.F.A. (16—18 ani), în fiecare an lotul reprezentativ se modifică substanțial, uneori în totalitate.

De fapt, menirea echipei naționale de juniori este de a roda cele mai dotate elemente, astfel încît acestea să ajungă și să dea randament în prima reprezentativă a țării, așa cum se întîmplă astăzi cu Dinu, Dumitrache, Boc ș.a. jucători tineri, foști componenți ai echipei naționale de juniori cu 2—3 ani în urmă.

Actualei echipe i s-au pus bazele în luna iulie a.c., cu prilejul taberei de vară efectuată 21 de zile la Piatra Neamț. În lot au fost incluși tineri descoperiți în cele 40 de trialuri județene, precum și juniorii din echipa de anul trecut, născuți după 1 septembrie 1950 (Ștefănescu, Caniaro, R. Ionescu și Petreanu).

Procesul de selecție a actualei echipe de juniori a constituit pentru colectivul tehnic al lotului obiectivul principal. Prin trialurile județene, organizate periodic, cu elementele evidențiate în jocurile de campionat, au fost văzuți și verificați peste 1300 jucători. În restul timpului, juniorii s-au pregătit la cluburi.

În baza selecției efectuate și a pregătirilor din luna iulie, s-a constituit echipa care de la 1 august și pînă la 1 decembrie 1968 a participat la 9 jocuri internaționale:

— România — U.R.S.S. 2—0 (1—0), joc disputat în Ungaria;
— România — Polonia 2—0 (0—0), joc disputat în Ungaria;
— România — Turcia 3—1 (2—0), joc disputat la Tîrgoviște;
— România — R.D.G. 1—1 (0—0), joc disputat la Tîrgoviște;
— România — Iugoslavia 1—1 (1—0), joc disputat în Ungaria;
— România — U.R.S.S. 1—2 (0—2), joc disputat în U.R.S.S.;
— România — Cehoslovacia 2—3 (1—1), joc disputat în Ungaria;
— România — Bulgaria 1—4 (0—3), joc disputat în Ungaria;
— România — Cehoslovacia 1—2 (0—2), joc disputat în Ungaria.

Din cele 9 jocuri susținute, s-au cîștigat 3, s-au obținut 2 rezultate de egalitate și s-au pierdut 4.

Rezultatele obținute reprezintă un bilanț negativ și el se datorează, după părerea noastră, următoarelor cauze:

1. LIPSA EXPERIENȚEI COMPETIȚIONALE A MEMBRILOR LOTULUI, marea majoritate a acestora activînd în echipe de juniori (menționăm faptul că în partea finală a turului campionatului foarte mulți au promovat în echipe de categoria A — Broșovschi și Beldeanu —, în echipe de tineret — Iordache, Cristache, Drăgan, Vlad, Bujor, precum și în echipe de categoria B — Vișan și Naom).

Adversarii pe care i-am întîlnit (Cehoslovacia, U.R.S.S., Bulgaria, Turcia) au prezentat mulți jucători consacrați în echipele de categoria A din campionatele țărilor respective.

2. UNELE POSTURI AU FOST ACOPERITE TEMPORAR CU ELEMENTE LIPSITE DE O VALOARE CERTĂ, în special cele de portar, fundaș central dreapta și atacanți centrali. Aceasta se datorează lipsei de jucători pe aceste posturi, din rîndul tinerilor născuți după 1 septembrie 1950 și în anul 1951 (menționăm, în schimb, că actuala promoție are un mănunchi de 5 mijlocași valoroși: Beldeanu, Naom, Vișan, Ștefănescu și Simionaș, jucători din care, la nevoie, unii vor putea fi trecuți pentru a juca pe posturile menționate ca deficitare).

3. DIFERENȚA CATEGORICĂ DE VÎRSTĂ DINTRE ECHIPA NOASTRĂ, încadrată perfect în limitele admise de regulament, și ADVERSARII CU CARE NE-AM ÎNTÎLNIT, adversari care continuă să folosească, în totalitate sau parțial, jucători mai virstnici, în timp ce noi am abandonat de mult această practică.

Diferența de vîrstă la nivelul juniorilor poate determina nemijlocit un rezultat, întrucît rezistența fizică și, mai ales, forța sînt hotărîtoare.

4. O PARTE DIN COMPONENȚII LOTULUI, CU TOATE CĂ DOVEDESC APTITUDINI PENTRU FOTBAL, AU EVIDENTE DEFICIENȚE FIZICE ȘI TEHNICE, ceea ce trădează carențe serioase în instruirea realizată la unele cluburi. De exemplu Negru (Unirea Dej), Caniaro (A.S.A. Tg. Mureș) și Drăgan (Dinamo București) sînt deficitari din punct de vedere tehnic, iar Ariciu (F. C. Argeș), Vișan (C.F.R. Cluj), Petreanu (Rapid) sînt deficitari fie la capitolul calităților fizice, fie la pregătirea fizică de bază.

Dacă rezultatele nu sînt la un nivel care să mulțumească, în schimb jocul echipei în cele 9 partide internaționale poate fi apreciat ca mulțumitor, existînd perspectiva obținerii unui randament crescut în viitorul apropiat.

Jocul prestat de echipă poate fi astfel caracterizat:

— datorită bunei tehnici-tăți a majorității jucătorilor, acțiunile de atac se pregătesc destul de precis, bine orientate tactic, permițînd menținerea inițiativei în joc și crearea a numeroase faze de poartă.

— construcția jocului în etapa actuală, cu multe schimbări de direcție, nu are însă un ritm susținut pe tot parcursul jocului

— în partea finală a acțiunilor de atac juniorii noștri manifestă aceleași carențe ca și seniorii: ezită în trasul la poartă direct sau din zona careului de 16 m.

— participarea în situațiile de apărare a tuturor jucătorilor este problema cea mai importantă; înaintașii nu participă în mod colectiv la recuperarea mingii, timp în care mijlocașii și fundașii se retrag în apropierea careului propriu.

De fapt, una din marile carențe ale fotbalului nostru și, implicit, a națională de juniori, o constituie lipsa de marcaj în fazele de apărare (fiind vorba de efort fizic susținut și de disciplină tactică fără ezitări) la care componenții actualului lot sînt — momentan — deficitari.

Cele mai importante probleme din procesul de joc al echipei vor fi urmărite cu prilejul pregătirilor centralizate din luna decembrie, ce se vor desfășura în Grecia și apoi la cluburi, printr-o strînsă colaborare între colectivul tehnic al lotului și antrenorii juniorilor de la cluburi.

Gh. OLA
antrenor federal

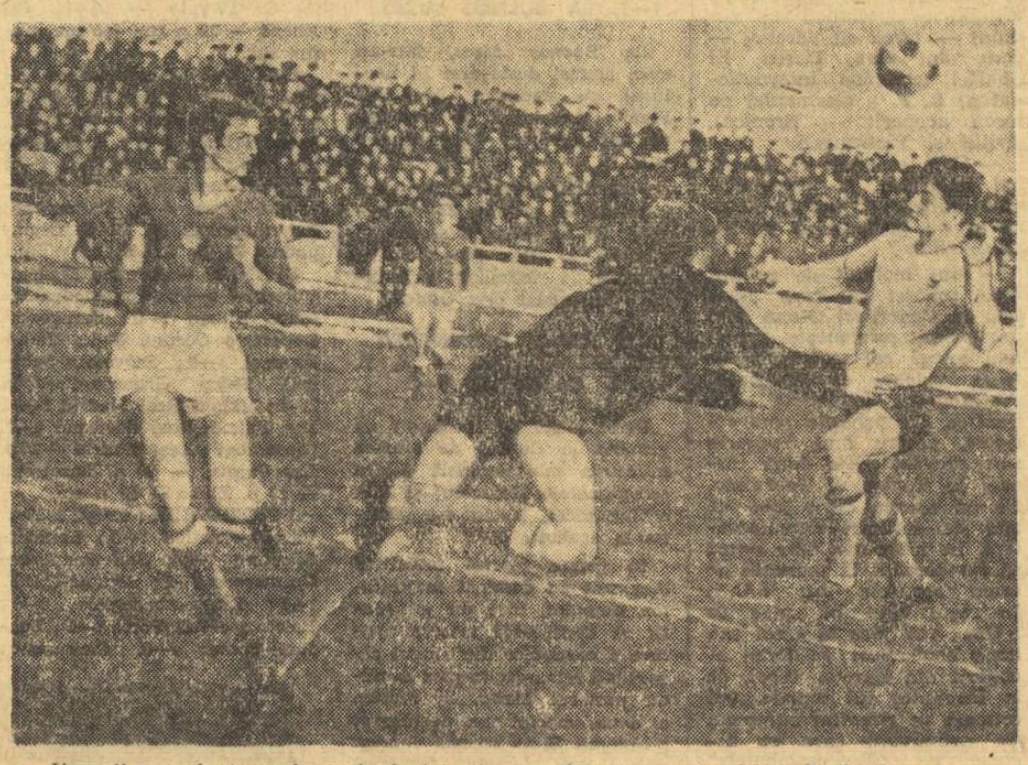

Una din rarele incursiuni ale înaintașilor români în careul echipei R. P. Ungare
Foto: V. BAGEAC

PRIVIND MAI ADÎNC CAUZELE...

Înfățișăm mai jos punctele de vedere ale redacției noastre referitoare la sectorul reprezentativei de juniori și la politica în virtutea căreia aceasta este dirijată.

Bilanț grăitor...

După cum se știe, în intervalul ultimelor patru luni (1 august—1 decembrie), echipa națională de juniori a susținut nouă jocuri, dacă nu socotim și meciul retur, desfășurat la Giurgiu, în compania reprezentativei Turciei (0—1), dintre care a cîștigat trei, a realizat două „draw"-uri și a pierdut patru (de fapt, cinci). Evident, sîntem martorii unui bilanț precar. Ba mai mult, trebuie adăugat că din cele trei jocuri disputate acasă, românii n-au cîștigat decît unul (3—1 cu Turcia, la Moreni) obținînd cu dificultate un egal (1—1 cu R.D.G.) și pierzînd în fața selecționatei Ankarei, la capătul unei evoluții de-a dreptul întristătoare...

Analiza activității competiționale a sezonului încredințată tiparului de către prof. Gh. Ola susține că menirea echipei naționale de juniori este aceea de a „căli" tinerele talente ale fotbalului românesc pentru un ipotetic randament superior în cadrul reprezentativei țării, încercîndu-se astfel o deplasare momentană a atenției celor ce urmăresc soarta juniorilor români de la REZULTAT la PERSPECTIVĂ. Explicația viitoarei „materii prime" pe care atelierul juniorilor o va furniza, poate, primei reprezentative a țării este un argument la care subscriem cu convingere, fără a uita, însă, că în toamna premergătoare celei mai importante competiții fotbalistice destinate juniorilor — turneul U.E.F.A. — scopul major al echipei de juniori nu mai ține, stricto sensu, de sectorul perspectivei, ci de acela al realizării unei trepte pregătitoare care să garanteze o comportare cel puțin onorabilă la întîlnirea young-soccerului continental.

Or, este aproape IMPOSIBIL ca o echipă care a obținut rezultate cel mult modeste un întreg sezon, să se metamorfozeze peste noapte în ajunul unei competiții europene de anvergură.

Cauze fără... cauze

Trecînd în revistă motivele care au generat evoluția slabă a juniorilor noștri în acest sezon, materialul în discuție citează patru cauze, între care trei pot face obiectul judecății noastre critice.

Se citează astfel:

a) LIPSA DE EXPERIENȚA a componenților lotului. Argument, după părerea noastră străveziu din cel puțin două motive fundamentale: primo: considerăm că nu poate fi taxată drept novice în materie o formație care numără nici mai mult nici mai puțin decît șase jucători prezenți în prima divizie (Broșovschi, Hajnal, Beldeanu, R. Ionescu, Simionaș, Petreanu) și doi componenți de bază ai unor echipe din divizia secundă (Vișan, Naom): secundo: pe măsură ce experiența competițională a membrilor lotului crește (doar în această toamnă s-au jucat 10 jocuri), cota randamentului lor scade, paradox reflectat de ultimele evoluții, cele de la Moreni și Giurgiu, în care fazele de fotbal autentic oferite de juniorii români au fost ca ciupercile în deșert...

b) POSTURI ACOPERITE TEMPORAR DE ELEMENTE LIPSITE DE VALOARE CERTĂ.

Sincer vorbind, ni se pare o anomalie să constați, cu puțin timp înaintea unei confruntări europene de anvergură, că posturile de portar, fundaș dreapta și atacanți centrali (alias posturile cheie) sînt ocupate de elemente neverificate în raport cu sarcinile noi care le-ar reveni, mai ales atunci cînd întreaga muncă a antrenorilor s-a profilat pe selecție?

De asemenea, constituie pentru noi o enigmă introducerea în frază a cuvîntului TEMPORAR: trebuie să înțelegem prin asta că se va recurge la o nouă selecție? Sau poate trebuie să ne gîndim la un plan de perspectivă în acest sector?!

Tot aici, o scurtă paranteză: în ceea ce-l privește pe dinamovistul băcăuan Simionaș, credem că este exclus ca selecționerii noștri, care se plîng de lipsa atacanților centrali, să nu fi auzit că el a fost utilizat cu succes pe postul de vîrf de atac stînga, dînd un randament mulțumitor în două meciuri cheie, cu Rapid și Steaua. E cu atît mai surprinzător cu cît primul meci s-a desfășurat chiar în Capitală, pe stadionul Giulești...

c) O PARTE DIN COMPONENȚII LOTULUI AU DEFICIENȚE FIZICE ȘI TEHNICE.

Într-adevăr, acesta este un capitol la care și unii dintre membrii echipei naționale au deficiențe, dar ne întrebăm dacă penuria din sectorul juniorilor este atît de flagrantă încît să existe vreun considerent de a chema la lot șase jucători care manifestă serioase insuficiențe fizice și tehnice.

Și pentru că tot sîntem la capitolul întrebărilor fără răspuns am ridica chestiunea, mult dezbătută, a pregătirii necentralizate a juniorilor, a lăsării acestora la mîna cluburilor care, utilizîndu-i prea rar în „focul" meciurilor oficiale, îi lasă pradă unui dolce far niente...

Cu atît mai mult cu cît rămînerea la cluburi micșorează evident din cota de responsabilitate pe care-o incumbă funcția de antrenor federal. La urma urmei, ce se poate solicita acestuia, atunci cînd are la dispoziție jucătorii doar 20—30 de zile pe an?

În rezumat, deși recunoaștem că politica dusă cu juniorii este mult mai realistă decît în ultimii ani sub aspectul respectării limitei de vîrstă, credem că federația de fotbal trebuie să analizeze temeinic stadiul pregătirilor în vederea participării la turneul U.E.F.A. din primăvară.

Ovidiu IOANIȚOAIA

„FIICA MEA A ALES PROFESIA, ALȚII PREFERĂ SPORTUL..."

(Urmare din pag. 1)

medic, oferindu-i prin conferințe și simpozioane posibilitatea unui contact permanent cu ideile noi, de mare curaj și sensibilitate, ce apar în științele medicale. Toate aceste lucruri cer însă timp. O cantitate enormă de timp.

În lumea sportului lucrurile nu diferă absolut de loc. Pe vremea cînd eram tînăr, în anii studenției, făceam de două ori pe săptămînă antrenament și reușeam să alerg 1500 m în jurul a 4 minute, fiind în acest fel, dacă vreți, un sportiv bun. Dar, cum spuneam, și în sport progresul ne-a uimit pur și simplu. Marile performanțe ce se realizează azi sînt în mod indiscutabil rodul a mii de de ore de muncă. Cine ar mai putea să realizele timpuri de valoare la 1500 m, să zicem de ordinul a 3:35,0 cu două antrenamente pe săptămînă? Este de neconceput! Și atunci, știind că aceste rezultate excepționale se plămădesc în anii de învățătură, în anii de formare profesională, în condițiile de care am amintit, unde poate găsi un tînăr cantitatea de timp necesară realizării sale depline pe ambele planuri? Eu, cu toată sinceritatea, vă mărturisesc că nu pot explica acest fenomen în alt fel decît prin sacrificarea unei din preocupări în favoarea alteia.

— Opiniați, așadar, pentru o profesionalizare a sportului de performanță?

— Nu așa ceva am vrut să spun. Nu am calitatea și nici nu am reflectat serios la acest lucru pentru a da soluții. Dar comunicîndu-vă opiniile mele, m-am gîndit cu toată solicitudinea la drama tînărului care este obligat să oscileze între acești doi poli care-l atrag cu forță. Eu am trăit de aproape o astfel de frămîntare. Fiica mea (Pia Brînzeu, n.n.) a fost — și cred că este încă — o bună jucătoare de șah. A cîștigat campionatul național de junioare și s-a calificat, apoi, în finala campionatului senioarelor. M-am bucurat din toată inima și ca părinte, dar și ca pasionat al șahului. A intervenit însă, un moment crucial: studentă fruntașă sau șahistă cu renume? Dragostea pentru studiul teoriilor șahiste începuse să intre în conflict cu dorința de a se afirma, încă din anii studenției, în profesie. În fața acestei alternative, pe care probabil mulți alți tineri o trăiesc, a sacrificat sportul de performanță. Șahul a rămas un bun mijloc de destindere și chiar de afirmare pe plan competițional, dar numai în limitele timpului liber. Altfel, nu se poate...

— Există totuși posibilitatea apariției unor fenomene biologice, ale căror calități fizice cu totul ieșite din comun să înlesnească atingerea plafonului marilor performanțe, fără sacrificii de timp prea mari. Poate în felul acesta s-ar găsi un răspuns la întreborea noastră...

— Eu și în această direcție rămîn totuși sceptic. Vedeți, astfel de fenomene biologice trebuie întîi depistate, existînd deci un avantaj al națiunilor cu o populație mai numeroasă. Deoarece este de necontestat că cu cît baza de selecție are o arie mai mare, cu atît cresc șansele de a găsi oameni-excepții. Și apoi, mă gîndesc că ar fi trist, mai trist pentru noi cei ce iubim sportul, să vedem că marile competiții internaționale, începînd cu Jocurile Olimpice, se rezumă, de fapt, la dispute ale unor abateri de la potențialul biologic normal. Dar, aveți poate dreptate. În fond performanțele la care s-a ajuns astăzi în atletism, natație sau haltere sînt totuși și rodul unor calități fizice excepționale sau al unor particularități anatomice. Însă și așa ele se cer cizelate, tot prin multe strădanii și prin consum de timp, pentru a izbîndi în această luptă de continuă depășire a posibilităților umane.

— Și atunci?

— În sfîrșit, cred că sportul de certă calitate, care generează marea performanță, trebuie privit altfel. Nu la fel cum privim activitatea sportivă de destindere sau cea competițională lipsită de accente de grandoare și care este un excelent mijloc de a cultiva ambiția, perseverența, dirzenia și chiar curajul. Într-un alt fel, dar cum, vă repet, îmi este dificil să concretizez. Poate, în viitor, campionii olimpici sau mondiali vor avea îngăduința să beneficieze oficial de condiții speciale de pregătire. O asemenea posibilitate ,e va schimba, eventual, situația de sportivi amatori. Dar, cel puțin în ce mă privește, aceasta nu va altera cu nimic dragostea și prețuirea ce le-o port, ca și admirația ce o merită pentru excepționalele dovezi ce ni le furnizează cu privire la capacitatea fizică a speciei umane.

Așa încît convorbirea noastră cu prof. dr. docent PIUS BRINZEU, rector al Institutului de Medicină din Timișoara, s-a încheiat aici. Nu înainte însă de a mulțumi călduros eminentului dascăl pentru minutele acordate, și pe această cale, sportului.

LOTO — PRONOSPORT

Programul concursului Pronosport Nr. 52 — ultimul concurs al anului 1968 — este următorul:

I Lazio—Foggia (pronostic pauză)
II Lazio—Foggia (pronostic final)
III Spal — Como (pronostic pauză)
IV Spal — Como (pronostic final)
V Mantova — Brescia (pronostic pauză)
VI Mantova — Brescia (pronostic final)
VII Catania — Catanzaro
VIII Lecco — Padova
IX Monza — Livorno
X Perugia — Bari
XI Reggiana — Modena
XII Cesena — Ternana
XIII Reggina — Genoa

Azi, este ultima zi pentru procurarea biletelor la concursul Pronoexpres de mîine, a cărui tragere va avea loc la ora 18,30 în Capitală, în sala din str. Doamnei nr. 2.

Tragerea va fi radiodifuzată.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 51 DIN 18 DECEMBRIE 1968

Extragerea I: cat. I: 2,5 variante a 107.100 lei fiecare; cat. a II-a: 144 a 971 lei; cat. a III-a: 3.441 a 40 lei.

Extragerea a II-a: cat. A: 3 variante a 37.367 lei fiecare; cat. B: 302 a 371 lei; cat. C: 4.945 a 22 lei.

Premiile de la extragerea I cat. I au fost obținute de: Valter Dumitru din Botoșani — 107.100 lei, Hadnagy Petru din com. Zagon — Covasna = 107.100 lei. David Ioan din Tg. Mureș (50%) — 53.550 lei.

130 DIN 139...

Am asistat, nu de mult, la ședința de analiză a activității echipei Progresul în turul acestui campionat.

S-au spus multe cuvinte în această ședință; unele mai severe, altele mai dulci, unele cu un conținut mai dens, altele mai la suprafața fenomenelor.

Titlul de mai sus, un titlu cifrat, exprimă în prima, a doua și a „n"-a analiză mai mult decît orice cuvinte. Iată-i cheia: de la 15 iulie și pînă la 1 decembrie s-au scurs 139 de zile; dintre acestea, 130 au însemnat ZILE LUCRĂTOARE pentru echipa bucureșteană Progresul. Defalcînd, cum ar zice economiștii, cele 130 de zile au însemnat: 91 zile de antrenament + 15 partide de campionat + 7 meciuri internaționale + 17 jocuri de pregătire.

Acest laborios program, impresionant la prima vedere, exprimă, de fapt, o organizare metodică, științifică, care ar trebui să stea la baza activității tuturor echipelor noastre de performanță, reprezentînd un fel de platformă comună.

Sigur, s-ar putea obiecta că rezultatele echipei Progresul sînt departe de a fi bune. Adevăr incontestabil! Ceea ce nu trebuie, însă, ignorat este baza de pornire a echipei bucureștene.

Rămasă în divizia A prin urechile... barajului, cu un lot de valoare modestă, în care — anul trecut — 3—4 individualități luptau pentru menținerea pe linia de plutire, Progresul s-a depășit în această toamnă pe sine, reușind, și prin curajoasa infuzie de elemente tinere, să capete un profil după care pînă acum a alergat în van.

Reducînd vorbele, se poate conchide că MUNCA, munca intensă a îndreptat o echipă căreia mulți îi întrevedeau, la începutul acestui campionat, un viitor obscur, ca să nu zicem trist...

M. POPESCU